

Con defensem l'educació pública i en català?

written by Lluïta Internacionalista | 24 de desembre de 2021

El Turó del Drac de Canet és el centre de l'atac contra l'escola catalana, però ja són una trentena els centres que tenen ordres judicials directes de fer el 25% de les seves classes en castellà. El gran ressò mediàtic de la campanya engegada per la dreta, els advertiments d'un 155 educatiu del PP, les greus acusacions contra l'escola pública catalana i contra els docents i famílies, inevitablement ens porten a reviu el cas d'El Palau de l'octubre de 2017.

L'atac a la immersió lingüística ve de lluny

No és la primera vegada que l'escola en català està en el punt de mira d'un nacionalisme espanyol que té en el sistema judicial i el règim un segur aliat. L'educació és l'únic reducte on la presència del català és majoritària per la immersió lingüística, i els cal desmantellar-la.

L'atac a les llengües és una característica comuna dels Estats opressors que miren de fer-les desaparèixer per tal de negar aquestes realitats nacionals. A l'Estat espanyol s'ha vist ben clar durant el franquisme i, més recentment amb la pròpia LOMCE del 2013, aquella que –com deia el ministre- volia “espanyolitzar els nens catalans”. Allà on el PP va poder, com al País Valencià, va retrocedir la llengua. O amb l'intent fallit d'instaurar el TIL a Ses Illes, que va ser tombat gràcies a l'exemplar lluita de l'Assemblea de Docents a la qual es va afegir tota la comunitat educativa. La dreta ha comptat amb la complicitat del PSOE, per activa o per passiva.

Però l'atac contra la immersió no és només un atac contra la llengua catalana. Amb el traspàs de competències, al 1980, va

començar l'ensenyament del català, i com a la resta de CCAA, la possibilitat d'escoles en català, allà on la llengua materna majoritària fos la catalana. Això generava escoles diferenciades per llengua materna –anys després, a València o Euskadi seria per opció-. Una de les bases de la reivindicació de les escoles de Santa Coloma de Gramenet, amb famílies majoritàriament de parla castellana que fan les proves pilot al 83-84, no era només la defensa del català, sinó la fi de la discriminació de les criatures per llengua, i per tant considerar aquesta com a eina de cohesió social amb independència de l'origen. Volent, per tant, acabar amb aquesta cohesió definida en torn a una llengua comuna.

La responsabilitat del Govern de la Generalitat

Davant de la sentència del TSJC de l'aplicació general del 25% en castellà a tots els centres educatius, el Departament d'Educació i el Govern, primerament respon amb grans gesticulacions i advertiments que no l'aplicaran, per passar, un cop més, a acatar. La Generalitat s'escuda en la nova llei d'educació de nivell estatal perquè segons diuen «la LOMLOE blindava la immersió lingüística a Catalunya». La dreta del 155 ja ha imposat denúncies davant del TC a la pròpia LOMLOE perquè considera inconstitucional justament aquesta part de la nova llei educativa del PSOE.

Què farà el Govern si falla aquest «blindatge legal» de la LOMLOE en què tant confia? Perquè amb la trentena de centres afectats per les mesures cautelars, sobretot abans de que sortís a la llum el cas del Turó del Drac, la posició del Departament ha estat acatar i callar, com ja ho va voler fer amb el cas de l'IES El Palau. L'atac al Palau era amb acusacions d'adoctrinament, ara és per la llengua, però tots dos casos volen carregar-se l'escola catalana.

I llavors, com defensem la immersió lingüística?

No hi ha cap altre camí que impulsar la mobilització. Darrerament hem vist campanyes, algunes del propi Govern, en defensa de la llengua, que posen el pes en la responsabilitat individual. També cal defensar la llengua en aquestes situacions quotidianes. Però la responsabilitat recau en les institucions i les polítiques que apliquen. I els recursos que es posen a disposició de l'escola pública.

I la política d'ERC és ajudar a l'estabilitat del govern PSOE-Podem, per exemple donant suport al Pressupostos Generals de l'Estat, un Estat que no afluixa ni un bri ni la repressió ni ara l'atac al català, no és més que una mostra de feblesa i submissió. Tanta com esperar avenços amb la taula de diàleg. L'argument fals és sempre que encara pot ser pitjor si entra la dreta, i per això va bé al PSOE les gesticulacions sobre el 155 educatiu de Casado. Però aquest camí ens lliga de peus i mans.

Com passa amb les lleis socials suspeses pel TC, la solució passa per la mobilització i la desobediència, cosa que ERC i JxC ja han vingut demostrant que no faran. La comunitat educativa ha de respondre en primera persona en defensa de la immersió, però no ho pot fer posant-se de manera acrítica al costat del Govern que l'està deixant caure. No només amb els acataments als atacs judicials, sinó amb les retallades encara vigents i les reduccions de les aules d'acollida o de dotacions per màxima complexitat a centres del cinturó industrial. Per això no podem acceptar uns Pressupostos de la Generalitat que no potencien l'escola pública catalana, que augmenten la dependència cap a l'estat i les privatitzacions.

Cal una trobada d'organitzacions sindicals i plataformes en defensa de l'escola pública i de la llengua, que acordi una plataforma i un pla de lluita en defensa de la immersió

lingüística i de l'educació pública de Catalunya.

- Defenseu el 100% en català a TOTS els centres educatius de Catalunya.
- Exigim més recursos (més professorat, baixada de ràtios, augment d'aules d'acollida) per una escola pública, de xarxa única i gratuïta, de qualitat i en català.